GREGORIUS MAGNUS
Admont, 12. Jh.
Seite 111r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

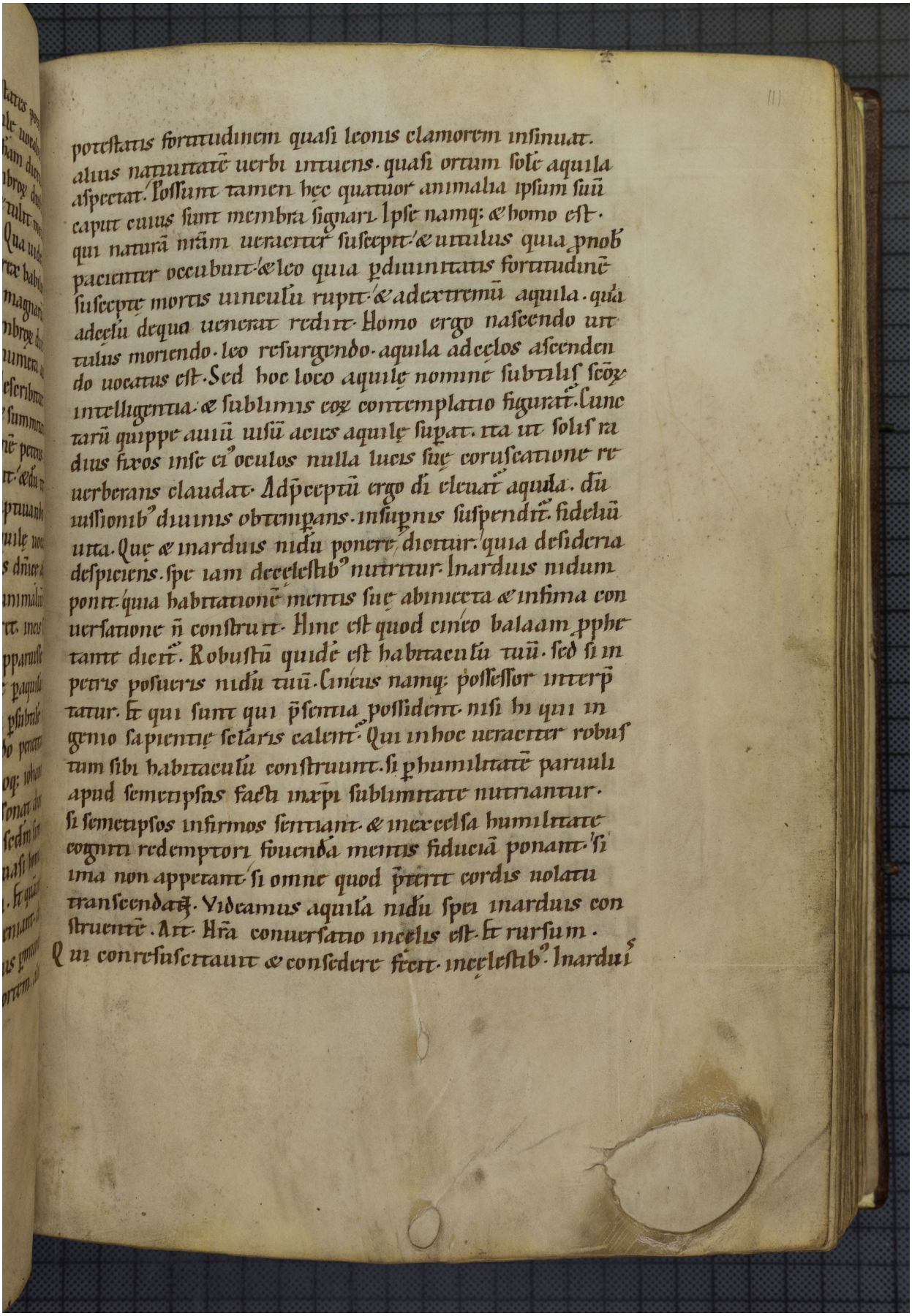

potestatis fortitudinem quasi leonis clamorem insinuat.
alius natiuitatē uerbi intuens. quasi ortum solis aquila
aspectat. Possunt tamen hec quatuor animalia ipsum suū
caput cuius sunt membra signari. Ipse namq: & homo est.
qui naturā nrām uerachtur susceptt. & uitulus quia pnob
pacientiter occubuit. & leo quia pdiuinitatis fortitudinē
susceptę mortis uinculu rupit. & adextremū aquila. quia
adcelu dequo uenerat redit. Homo ergo nascendo uit
tulus moriendo. leo resurgendo. aquila adcelos ascenden
do uocatus est. Sed hoc loco aquilę nomine subtilis scōr
intelligentia. & sublimis eor contemplatio figuratur. Cunc
tarū quippe auiū uisū acies aquilę supat. ita ut solis ra
dius fixos inse ei oculos nulla lucis suę coruscatione re
uerberans claudat. Adpceptū ergo di eleuat aquila. du
iussionib diuinis obtempans. insupnis suspendit fideliū
uita. Quę & inarduis nidu ponere dicitur. quia desideria
despiciens. spe iam decelestib nutritur. Inarduis nidum
ponit. quia habitationē mentis suę abiniecta & infima con
uersatione ñ construit. Hinc est quod cineo balaam pphe
tante dicit. Robustū quidē est habitaculu tuū. sed si in
petris posueris nidu tuū. Cineus namq: possessor interp
tatur. Et qui sunt qui pscentia possident. nisi hi qui in
genio sapientię secularis calent. Qui inhoc uerachtur robus
tum sibi habitaculu construunt. si phumilitatē paruuli
apud semetipsos facti inxpi sublimitate nutriantur.
si semetipsos infirmos sentiant. & inexcelsa humilitate
cogniti redemptori fouendā mentis fiduciā ponant. si
ima non appetant. si omne quod pcitt cordis uolatu
transcendant. Videamus aquila nidu spei inarduis con
struentē. Act. Hra conuersatio incelis est. Et rursum.
Qui contesuscitauit & consedere fecit. incelestib. Inardui